

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

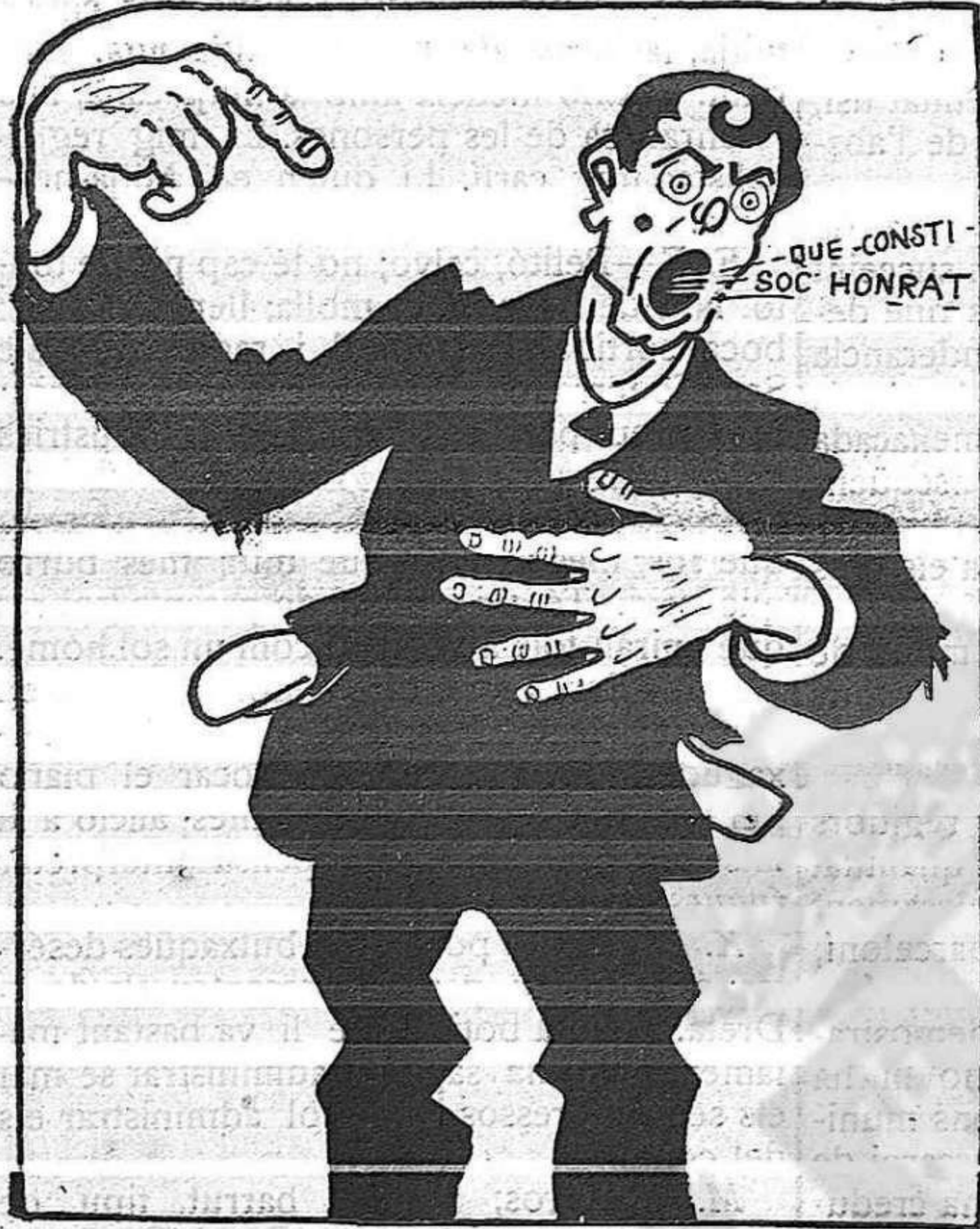
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernàstol)

ADMINISTRACIÓ I REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MIG, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Fóra de Barcelona, cada trimestre: ESPANYA, pessetes 1'50.-ESTRANGER, 2'00

Sis mesos de "gestió" a la Casa Gran

Durant el primer mes

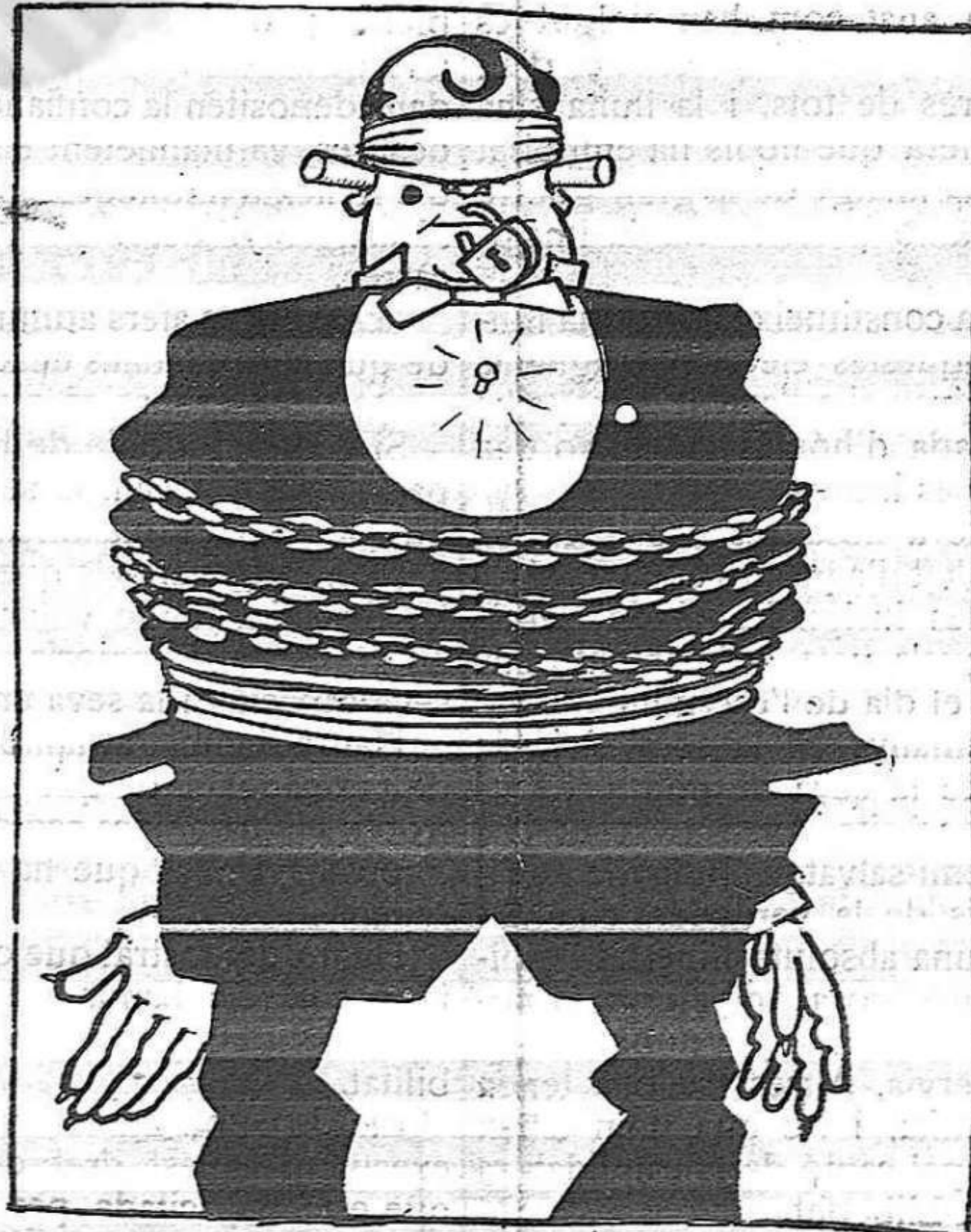
Al cap de dos mesos

Al cap de tres

Al cap de quatre

Al cap de cinc

Al cap de sis

EL MÉS ODIÓS

LLEGIDORS I AMICS DE LA CAMPANA DE GRACIA: DAVANT LES ELECCIONS DE DEMÀ, LA NOSTRA SINCERITAT I LA NOSTRA HONRÀDESA NO ENS PERMETEN QUE US DIGUEM: "VOTEU TAL CANDIDATURA! VOTEU TAL CANDIDAT!" EL NOSTRE COR SE'NS EN VA DARRERA LA CANDIDATURA REPUBLICANA; PERÒ AQUESTA SIGNIFICA LA RATIFICACIÓ I LA CONTINUACIÓ DE LES VERGONYES MUNICIPALS. I JA NO PÒT AGUANTAR-SE MÉS AIXÒ DE QUE LA GLORIOSA BANDERA DE LA REPÚBLICA COBREIXI LA MERCADERIA AVERIADA DELS AMBICIOSOS UNGLA-LLARGS I DELS TONTOS PRESUMITS.

PERÒ SI NO TENIM CORATGE DE RECOMANAR-VOS UNA DETERMINADA CANDIDATURA, EN TENIM PER A DIR-VOS QUINA ÉS LA QUE CAL DERROTAR I ENSORRAR. AQUESTA CANDIDATURA ÉS LA DEL COMITÈ DE DEFENSA SOCIAL, QUE'S PRESENTA DESCARADAMENT, AMB TOTA LA SEVA REPUGNANT NUESA. EN EL DISTRICTE IV DE BARCELONA. UN NOM NEGRE, SINISTRE, ODIÓS, S'OSTENTA PER LES PARETS I ELS PERIÒDICS. AQUEIX NOM ÉS LA REPRESENTACIÓ GENUINA DE L'IMPLACABLE CLERICALISME QUE ESPIA INQUISITORIALMENT LES NOSTRES LLARS I EMMETZINA LA NOSTRA VIDA. AQUEIX NOM EVOCA LA REPRESSIÓ FREDA I BÀRBARA DEL 1909, LES VILS DELACIONS I PERSECUCIONS INIQUES. AQUEIX NOM ÉS L'ENCARNACIÓ D'UNA TENDÈNCIA SOCIAL I POLÍTICA QUE LA CIVILITZACIÓ HA FET DESAPAREIXER FA TEMPS DELS POBLES D'EUROPA. AQUEIX NOM SINTETITZA TOTS ELS OPROBIS, TOTES LES BAIXESES, TOTES LES TIRANIES QUE FAN D'ESPANYA UN PAÍS MÈDIEVAL I AFRICÀ.

AMICS, COMPANYS, REPUBLICANS DE BARCELONA: DERROTEU AQUEST HOME! DOMINEU UN MOMENT EL FÀSTIC QUE SENTIU PER LES MISERIES DE LA LLUITA, I AIXAFEU A LES URNES AL INSOLENT QUE'S PROCLAMA CANDIDAT DEL REPULSIU, DE L'INTOLERABLE, DEL MALEIT COMITÈ DE DEFENSA SOCIAL.

EL BON ELECTOR

«El bon lector vota demà», diu la primera de les clàssiques recomanacions que fan als electors en els diaris de partit. A més de votar demà, el bon elector ha de fixar-se bé en la candidatura, ha de permanèixer al col·legi exercint funcions de vigilància i la d'ajudar als interventors i, finalment, ha de presenciar l'escrutini.

Tot això se demana, per a demà, al bon elector barceloní. Però aquest troba que se li demanen moltes coses i que ja fa molts anys que se li demanen. El bon lector vota diputats a Corts, diputats provincials i regidors, sempre de bon demà. Ell compleix les seves obligacions cíviques. I ara comença a preguntar-se si els elegits compleixen les seves, d'obligacions.

Està bé que s'estableixin els manaments del bon elector. Però perquè no s'estableixen d'igual manera els manaments del bon diputat a Corts, els del bon diputat provincial i els del bon regidor?

El diputat i el regidor, un cop són elegits, obren com millor els sembla. Van o no van a les sessions. Se cuiden dels assumptes públics o no se'n cuiden; són honrats o deixen d'ésser-ho. I els que's decideixen per lo pitjor són els més. Parlen de la feina de diputats i regidors amb els seus mateixos amics, i no sentiren més que al·lusions a negocis, profits particulars, ganguetes i gangaces. De boca en boca corren les històries escandaloses i tèrboles. Una atmosfera pestilencial, asfixiant, envolta als homes que ocupen càrrecs públics.

Davant d'això, el dever dels partits polítics de Barcelona no era confeccionar candidatures d'homes dels més alts prestíjigs per son talent i per la seva austeritat. Calia prescindir dels mediocres, dels nuls, dels dubtosos i dels tarats. No s'ha fet això. Els noms obscurs i els noms lletjos omplen quasi tots els llocs de les candidatures. Per això aqueixos cartells electorals clavats per les cantonades de la ciutat, venen a dir una cosa sola: «Tot seguirà igual».

I el bon elector, l'home de bona fe, el ciutadà que no espera dels candidats petits favors personals o industrials, se sent revoltat veient que, en efecte, tot ha de seguir de la mateixa manera. Fa una pila d'anys que vota a disgust, procurant convence's a sí mateix amb la teoria del mal menor, esperant que els directors de la política barcelonina canviïn de camí. Tal com s'han posat les coses en matèria electoral, el bon elector ha d'ésser un bon-jan, quasi un calçaces. Mes també als bon-jans se'ls acaba la paciència quan s'adonen que la moia dura massa.

Aquest és el cas del bon elector barceloní davant les eleccions municipals de demà. Passa pels carrers i evita dirigir la vista a les parets, per a evitar els efectes del fàstic. S'ha cansat de fer de companys dels capdavanters dictadors i dels aspirants vanitosos o golafrès. Una vegada o altra havia de dir: prou!

Ara ho ha dit, i la raó no li manca. Demà el bon elector no votarà demà. Dormirà santament fins que hagin tocat les quatre de la tarda...

FULMEN

Obrers! No voteu per ningú. Aquesta vegada la veritable puresa del sufragi està sols en la blancor de la papereta blanca.

Però si, a darrera hora, et venia la temptació, vota a qualsevol menys als homes de les Dretes i als Jaumins. Pensa que aquests han sigut sempre contraris al ideol de la classe obrera.

ELECCIONS

ALGRAT l'esforç de voluntat que hem fet per a aconseguir que no interessessin les eleccions que han de tenir lloc demà diumenge, no hem pogut lograr que prenguessin un lloc preferent en nostra imaginació.

Hagerem vist amb gust una lleal conjunció d'esquerres per a portar al Consistori un nucli d'homes prestigiosos, prou honrats per a que l'opinió els hagués rebut com una falaguera esperança de regeneració; i prou enèrgics per a que la Lliga perdés davant d'ells les seves insolentes agalles. Això ens haguera permès llençar-nos a la lluita amb tota la força dels nostres entusiasmes, reposant uns quants dies de l'obsessió de la guerra que ens té constantment agabellats el cervell i el cor.

Les coses han anat com han volgut les conveniències d'uns, les complacències d'altres i el poc interès de tots, i la lluita s'ha presentat de manera que no'ns ha emboirat ni un llim aquesta imatge de la gran guerra que ens fereix amb persistència la imaginació.

L'actual guerra constitueix també una lluita electoral. En aquestes eleccions sagnants els pobles decideixen si a l'avenir Europa ha d'ésser una remada d'homes esclaus o una federació de pobles lliures.

No cal dir que a nosaltres ens interessa molt més el resultat d'aquestes èpiques eleccions que'l de les insignificants de demà. Quinze mesos que's vota àrdidament i encara tenim lluny el dia de l'escrutini.

Ajuden a l'Alemanya en la seva dèria de imposar el jou de la seva despòtica Kultur a Europa la decrepita Àustria, la barbre Turquia i la semi-salvatge Bulgària. Son electors partidaris de la verdadera civilització basada amb una absoluta llibertat l'espiritual França, la generosa Anglaterra, la potent Rússia, l'hermosa Itàlia, la noble Bèlgica i la heroica Servia. Altres nacions tenen vot en aquesta lluita, i les que no'n tenen senten simpaties pel cantó de la candidatura que representa la Llibertat.

Del resultat definitiu d'aquestes eleccions,

no'n guardem cap dubte. Creiem en el triomf dels aliats, perquè el progrés de la humanitat no pot estar a mercè d'una colleta d'ambiciosos ni d'una raça brutalment superba. La victòria l'obtindrà el dret i no la força. El cap vencerà al puny. La lliure voluntat és més potent i més forta que la cega disciplina.

A nosaltres ens sab greu no tenir vot en aquestes eleccions. Del mateix modo que hi posem tota la nostra ardent simpatia hi posarem tota la força del nostre braç.

JEPH DE JESPU

Si, volguent-se oprofitar de la vostra indiferència per la lluita entre coalicionistes i lligaires, algun carlinot us recomana la candidatura reaccionària, ENVIEU-LO A FER P.....

Un dret a exercir

DEMÀ el ciutadà, el bon barceloní pot exercir un dret sagrat, un dret que ningú li pot discutir i que radica en sa pròpia condició de ciutadania.

Adhuc diríem no sols que pot exercir aquest dret sino que deu exercir-lo. Té una arma a les mans demà el bon ciutadà barceloní.

Es arribada la hora de les justícies i pot i deu exercitar-les. Un dia d'eleccions pot ben ésser, si el poble ho vol, un dia de lliçons.

Una profunda, definitiva lliçó pot demà oferir a tota Espanya el poble de Barcelona. Per això és suficient que amb serenitat usi, no del dret del vot sino del dret de l'absència.

Flagellada Barcelona per l'inepcia de molts Ajuntaments en que s'anaren succeint regidors d'aquests mateixos partits que demà tornen a disputar-se la preponderància municipal; desatesos puniblement els serveis públics més urgents i importants; menaçada de mil maneres l'higiene i, per conseqüència, la salut pública sense que, malgrat la veu unànim del poble de Barcelona els seus regidors hi hagin esmerçat sos esforços en el remei, és arribada la hora amb motiu de aquestes noves eleccions, de que Barcelona pugui expressar el concepte i el judici que aquesta mena de fets li mereixen.

Aquests senyors que volen ésser regidors que ho siguin, però que la minça quantitat de vots que obtinguin, demostrí palesament i clara que la voluntat del poble barceloní, s'és absolutament desviada d'aquests afers enutjosos. Regidors per 300 vots demostrarien ben pel clar que Barcelona no hi ha posat confiança en aquestes eleccions municipals i al menys no's podria fer escarni de sa excessiva bona fe, de sa màxima credulitat.

Que els regidors se guanyessin la confiança del poble, en contes de malmetre-la. Heu's els aquí claríssims els termes del problema. ¡No hi ha pas poca diferència d'això a lo que ara succeeix! Mils i mils de ciutadans depositen la confiança en un home que, després, va malmetent els vots com un pròdic irreflexiu monedes. Si vol confiança que se la guanyi desempenyant dretament son càrrec.

En aquestes afers administratius, ja és hora de que els ciutadans deixin de creure en els noms per a creure en els fets.

Si demà el poble de Barcelona demostra pacíficament i civil la seva protesta vers els que l'han tant malament administrada i sa desconfiança vers els que volen administrar-la, abstenint-se de votar o votant en blanc en sa immensa majoria, haurà demostrat la seva capacitat i la seva enteresa.

Haurà demostrat també que ja està farta de vexacions i de que els únics remeis que trobin els magnífics regidors sien recàrrecs, impostos, irades que ha de pagar el contribuient.

Haurà demostrat que cada ciutadà protesta, per la seva banda i posa en bon lloc no sols la dignitat civil sino la llur responsabilitat.

En un mot, Barcelona haurà demostrat, executant aquest dret de que hem parlat, que està capacitada per a el propi règim de sa vida i que és perillós provocar-la tan

repetidament i escandalosa com s'ha vingut fent des de la Casa Gran.

Si no fa tot això Barcelona, sospitem molt que, malgrat l'Exposició i la Reforma i la dolcesa, ja ha begut oli.

Ja veuen si creiem aquest dret de l'absència essencialíssim i important.

MARCEL

Els de la Lliga proclamen la necessitat de treure de Cà la Ciutat els negociants lerrouxistes.

Nosaltres ens guardarem prou de defensar a aquests. Però sabem també que hi ha lligaires que, amb més o menys elegància, saben procurar pels seus interessos. I si no, que ho digui el senyor Puig i Cadafalch.

¿Quants milers de pessetes li han tocat com a soci de la casa Ballarín, per la feina que han encarregat a aquesta l'Ajuntament i la Diputació?

¿Quants milers de pessetes li han tocat i li tocaràn al senyor Puig com a arquitecte de la Exposició?

Candidats a candidats

SENYES PERSONALS DE ALGUNS PRETENDENTS A LA REGIDORIA QUE S'HAN QUEDAT A LES CAPCES

A. B.—Alt, ros, ulls vius i esparvillats, cara gruixuda, nas de cantar un rengle. No té ofici ni benefici; no sab res de res. Va al copo. (Al copo de la caixa, s'entén).

C. D.—Estatua mitjana, mitja edat, classe mitja, fabricant de mitges. Mitja figa, mig raïm. Tot ho medeix amb la mitja-cana, fins l'honradesa de les persones. És mig regionalista, mig carlí. Li diuen en Mitja-hermillà.

E. F.—Petit, calvo; no té cap pèl de ton-to. Nas de lloro; boca molla; llengua llarga; boca sortida. És radical i radica al Poble Sec. Té terrenos a Montjuic que'ls cedirà a bon preu per a l'Exposició d'Indústries Elèctriques.

G. H.—Més alt que baix; més moreno que ros; més xerraire que mut; més burro que savi. Té un gratat de parents pobres que aniran tots a votar-lo com un sol home.

I. J.—Barba gris; cara rodona; orelles de pàmpol; mans fines; unghes llargues i punxagudes. Havia nascut per a tocar el piano i el toca poc o molt; però té més afició a la Hisenda Municipal, on pensa interpretar fugues a quatre mans.

K. L.—Celles poblades i butxaques desertes; és esquerrà, però el presenten els de la Dreta. Té una botiga que li va bastant malament. No ha sapigut administrar se mai els seus interessos i ara vol administrar els del comú.

M. N.—Gros, panxut, barrut, tipu de branda. Parroquià de La Buena Sombra i La suerte loca. Admirador dels vaudevilles que tradueix en Vilaregut. Se li coneixen set querides de diferents edats. Vol anar a l'Ajuntament, segons ell diu, a fer moralitat.

O. P.—Jove, elegant, poeta, catòlic, congregant i fill de casa bona. Es presenta per vanitat. Acostumat a tirar als «Jocs Florals» per a guanyar la Flor, ara tira a les eleccions per a guanyar la regidoria i oferir-ne les conseqüències a la prenda dels seus amors que també és de bona casa. És honrat, però no passa de figura decorativa. El seu ideal és anar amb la banda roja a les cerimònies religioses.

Q. R.—Cara pelada, llarg de coll i de dits. Ex-drapaire, ex-municipal, ex-burot, ex-anarquista i deu o dotze ex més. Sab escriure, però no sab llegir més que les lletres dels duros. Porta molts àpats endarrerits, per això s'ha fet fer una dentadura postica. Té molts deutes, aplaçats tots per a després de la concessió de les aigües.

S. T.—Front estret, ceies juntes, morros sortits com els dels senegalesos. xato fins a cert punt, perquè sab ficar el nas a tot arreu; sino que les dones li diuen sempre: xato meu!... xato meu!... i ell ha acabat per creure's que és xato del tot. Porta rellotge de plata amb una cadena també de plata, gruixuda com el famós cable d'en Muntanola; però ell se refia que l'any que vé ho portarà tot d'or.

U. V.—Cara d'aquelles que amb la cara

paguen; nas de fura, clatell pelat, front curt, llavis sensuals. Sab firmar rebuts, nòmnes i lletres, però no sab firmar pagarés ni compromisos formals a càrrec seu. Es sorrut, morrut, cantellut i poc enraonador. No té diners, però és home de sort. No discutirà mai, ni farà discursos, ni presentarà esmenes perquè no sab res de res. Però ell no ignora que a la Casa gran, per a fer bons negocis, fent que sí o que no com amb el cap, els *caballitos sabios*, ja n'hi ha prou i massa.

W. X.—Aixerit com un pèsol; lleuger com un esquiroi. Guapo i despreocupat. Es francòfil, perquè en Lerroux també ho és, però això no priva que li agradi dur el bigoti amb les guies amunt, a tall de Kaiser. Es reincident; vol dir que ja havia estat regidor al costat d'en Vinaixa, d'en Serrallera i d'en Diego Corrientes. Ara fa deu anys anava més pelat que una rata; no se sab que hagi hereditat de cap parent ric ni que hagi tret cap rifeta, i avui se li coneixen tres chalets a Sant Gervasi, un automòbil de luxe, dues senyores alegres per a passar el rato i... demanin. Com a bon reincident, pensa reincident en tot, fins en tornar a sacrificar-se per la prosperitat de Barcelona.

Y. Z.—Estatura regular, ulls regulars, nas regular, boca regular, tipus regular, posició regular, bon criteri, clara intel·ligència. Vida decenta, home de sa casa, bon administrador, honrat pare de família...

Ja veuràn com tots els altres sortiràn victoriosos de les urnes, i aquest últim es quedarà a les capses.

FILFA

met Montero (no val a riure) per averiguar si un fraquet que porta se li ajusta prou bé a l'elegant tors o necessita fer-se'n un de nou. Sabrieu com l'Enric Borràs l'aconsella que's retalli un troç d'aquí i s'allargui un xic d'allà... i, en fi, sabrieu moltes més coses. Però nosaltres, els que encara que amb poc èxit prediquem a les taules dels cafès, hem de complir i ocupar-nos dels assumptes d'interès general. Anem an ells, doncs, i anem-hi ordenadament, que és la manera de que surtin bé totes les coses. Els assumptes a tractar són:

- (a) Les eleccions municipals.
- (b) L'obertura de les Corts, i
- (c) La guerra.

La guerra! Renoi de guerra! Trobo que ja s'assembla a la carn d'olla... Cada dia, cada dia, guerra, guerra i guerra... a veure quan mengem pau?

I anem a les eleccions municipals. De les que faràn a Madrid i a Màlaga i allà on sigui, no vui parlar-ne, a nosaltres, les que ens interessen són les nostres, les de Barcelona. Ben triats, entre les dos candidatures potser trobaríem algú per a poder votar, el mal és que no'n dubtem, els que ens agradessin no són del nostre districte!

Amb això, paciència, envegem als qui tindran la sort de poder votar-los, i nosaltres, sense desconfiar de ningú, fiquem-nos les mans a les butxaques i quietes.

Les Corts. El començament no m'agrada gaire. No sé res, no sé si s'hauràn arreglat allà dalt i si juguen a joc cantat, lo que sé és que'ls discursos d'en Sedó i de D. Frederic, carregat de raó, documentats, seriosos, no són lo que tenien d'ésser.

Desenganyar-se: s'ha de cridar! No hi ha més remei: s'ha de cridar! Tirin per allà on vulguin, s'ha de cridar! Si cridant fort no'ns escolten, si ensenyant les dents no'ns temen, que faràn anant de manso?

En fi, ja veurem; estem en temps d'eleccions i pot-ser a ningú li convé esqueixar la grua.

I anem a la guerra. Vaixells ensorrats al Estret de Gibraltar, els serbis en retirada, calma en els demés fronts... Ah! els germanòfils ja veuen les tropes dels seus amics a Constantinopla. Partida guanyada... Bò!

Jo lleigeixo que von Bulow és a Suïça i a Suïça també hi ha en Krammer el quefe dels pacifistes alemanys, i a Suïça són neutrals, i aquí a Espanya, que també ho som, no sé que diables corre... Bò!

Tant de bò que sortís bé, perquè després de tot:

Facis el miracle.
Encara que'l faci el diable. Beguem-hil!

MORITZ XII

Obrer: Al triar les candidatures que et donguin a la porta d'un col·legi, pensa-t'hi bé. Pensa, sobretot, que'ls candidats conservadors i reaccionaris demanen avui l'auxili del treballador.

Això no priva que demà... els candidats conservadors i reaccionaris demanaran l'auxili de la guardia civil contra l'obrer que avui festegen.

Obrer: al triar les candidatures, pensa-t'hi bé. I després de pensar-t'hi vota en blanc.

Notes de fòra

Salt.—Regna gran entusiasme entre'ls republicans d'aquest poble amb motiu de la pròxima lluita electoral. Tots els veïns que són aimants de la bona administració municipal votaran, com un sol home, als digníssims candidats republicans Angel Comalada, Narcís Prunell i Leonci Guardiola.

Tothom està cansat de llaunes, de titelles i de comparses, i lo que's vol és portar al Municipi a persones que tinguin, davant del poble, la responsabilitat dels seus actes.

Badalona.—Es presenta molt renyida la lluita electoral.

La Coalició Republicana, ara més ferma que mai, ademés de la forta opinió democràtica, compra amb els imparcials que han vist amb fonda satisfacció la gestió admirable que durant dos anys ha portat a cap des del consistori la majoria republicana, i això que, fruit de l'incapacitat de sos antecessors dretistes, va trobar l'administració municipal completament desballestada, i amb un deute de més de 30.000 pesetes.

L'actual majoria en aquest bieni ha lograt una

recaudació brillant que ha permès pagar tots els deutes, després d'haver cobert les atencions corrents, i, administrant honradíssimament, ha restablert el crèdit municipal, saldant el pressupost amb un *superàvit* mai vist a Badalona.

Ademés, ha reorganitzat tots els serveis municipals, ha creat Escoles nocturnes, n'ha subvencionat d'altres, ha creat l'Escola Municipal d'Arts i Oficis i ha donat el *Projecte de protecció a la classe obrera* i creació de la *Borsa del Treball*, que, degut a l'enconada oposició dels reaccionaris i del Gremi de fabricants, no ha pogut establir-se aquest any, però que ho sera indubtablement més endavant.

Es altament confortador veure la manera admirable com administren els nostres amics els interessos de la ciutat, quina tasca pot ésser mostrada orgullosament com a model d'administració republicana. Per això la seva penetració amb el poble és completa i absoluta, i per això, i per agraïment, l'opinió pública imparcial de Badalona donarà, el diumenge pròxim, amb tota seguretat, un triomf formidable a la Coalició Republicana que li assegurarà el govern municipal, no per dos, sinó per quatre anys a venir.

En Sáenz de Barés, en el seu manifest electoral, insulta la memoria d'en Ferrer. Si ni pau als morts liberals deixen, conteu lo que farien amb els seus enemics vius.

LES COSES, CLARES

Senyors meus (parlo amb els dignes ciutadans de tots colors que per diversos conductes solliciten el meu vot): Tots vostès són, segons diuen, uns admirables varons, uns patricis sense màcula i uns models d'abnegació; tots estimen tant al poble que per servir-lo tan sols volen fè el gran sacrifici d'abandonar en un recó els seus negocis i assumptes, a fi de, sense destorb, pogué emprar tot el dia i fins la nit, si ve a tom, en l'atenta vigilància dels bens de la població.

Tot això, nobles patricis, és molt bonic i molt dolç i sona als nostres oïdos com un eco melodiós, però—permetin que ho digui—ens han cantat ja tants cops per la dreta, per l'esquerra, pel centre i per tots cantons, que per aquesta vegada hem determinat fè el sort.

Sí, senyors: de bells discursos, de programes seductors i de plans meravellosos en tenim ja ple el sarró. En les eleccions darreres, en les del bieni anterior i en les de l'altre i de l'altre també els pescadors de vots ens feien iguals arengues, i, què va passar?... Que un cop els candidats es vegeren assentats en els sillons pels quals feia anys sospiraven, van oblidar-se de tot lo que jurat ens havien i amb un descaro asombrós van empuñar la cullera i, ja endrapar, que perxò hi som!...

Doncs bé; això, aquesta vegada, no anirà així. Els electors ja n'estem tips de discursos, que tant va el cantí a la font, que a l'últim, catracl, es trenca. El cantí de la ficció electoral, ja és a troços. Per lo tant, no siguem nois i diguem les coses clares.

¿Vostès tenen l'ambició d'ésser concejals? *Corriente.*
¿Desitgen el nostre vot?
Està molt bé. ¿Quant ne donen?
Si es posen a la raó i, com a comerciants pràctics, regoneixen el valor que avui té una «papeleta», ens entendrem. Si no, no.
¿Que això és tení molta barra?
Pot ser sí; però els temps són de pocs compliments... *Clarito!*
Ja saben les condicions: qui vulgui un acta, que pagui; sense quartos, no hi ha vots.

C. GUMÀ

Ningú ignora que avui, a Barcelona, la paraula «regidor» és sinònim de «lladre».

A pesar d'aquesta mala fama, a Barcelona es troben seixanta senyors que volen ésser regidors.

Una de dues: o tenen l'abnegació dels hèroes o la despreocupació dels pillos desvergoñyts.

Amic elector, en el dubte, lo millor és abs-tenir-se.

Unes bodes de plata

La simpàtica Societat Cooperativa Obrera de Consum «La Flor de Mayo» acaba de celebrar amb un gran festival líric i amb la publicació d'un elegant volum il·lustrat en el qual s'hi fa història de l'important associació, el vinticinquè aniversari de la seva fundació.

La festa musical tingué lloc la nit del dimecres, dia 10 en l'hostatge de la Central, existent en el carrer de Wad-Ras. Resultà un gran aconecement, digne de la cultura dels seus organitzadors, honrats obrers als quals devem felicitar. Hi prengueren part ademés de meritíssims executants, professors solistes, alguns celebrats artistes del «Liceo» entre ells l'eminent tenor Hla.

Fören unes bodes de plata, les de «La Flor de Mayo», que mereixen l'atenció de tot l'element obrer català per l'exemple que mostren de abnegació i constància en els seus associats, puix sembla mentida que en el terme de vinticin anys i amb sols l'esforç d'uns quants voluntariosos s'hagi pogut arribar a un tal esplendor societatari.

I tot això ho ha aconseguit «La Flor de Mayo», que compta avui amb un grapat de sucursals, de finques propies i amb una importantíssima institució de socors per als socis i amb un més que regular capital, mercès a la bona administració.

Que aprenguin els obrers de Catalunya en general i els regidors de Barcelona en particular.

«Correu, correu-hi tots!» criden desesperadament els lerrouxistes. «Correu, que la reacció dona l'assalt a l'Ajuntament!»

¿I qui en tindrà la culpa si l'assalt té èxit? La tindran certs Raffles disfregats de republicans, que han assaltat ja fa temps el Municipi i han embrutat la bandera del seu partit.

DE LA GUERRA

FETS CONEGUTS DEL 5 AL 11 NOVEMBRE DE 1915.

Per terra

Cap fet important hi ha hagut en els fronts rus, francès i italià, llevat de l'ofensiva russa a Curlandia i l'ofensiva italiana a Col di Lano, totes dugues amb èxit.

Als Balkans, l'avenc dels austro-alemanys i dels búlgars s'ha fet més ràpid. Les ciutats de Nich, Kralievo i Kruxevats han sigut ocupades per l'enemic; l'heròic exercit serbi se retira en direcció al nord de l'Albania. Per la banda de Montenegro els austriacs no han pogut avençar. Cap al nord, els búlgars han sigut derrotats pels serbis i els anglo-francesos en la seva marxa cap a Prilep i Monastir. Els francesos s'han apoderat de la tant disputada ciutat de Veles.

Per mar

Han penetrat al mediterrani alguns submarins alemanys, els quals han tirat a fons diversos vapors francesos, anglesos i italians. Un d'ells, l'italià *Ancona*, portava mes de 400 passatgers, entre ells moltes dones i criatures.

Al Bàltic, els submarins anglesos han enfonsat el creuer alemany *Undine*, de 2.700 tonelles, i diversos barcos mercants.

Un contratorpeder anglès ha embarrancat al Mediterrani oriental. El navili s'ha perdut i la tripulació s'ha salvat.

L'Esquella de la Torratxa al Palau de Justicia

Aquest darrer dimarts es vegé, en la Sala Primera de l'Audiencia, la causa en judici oral contra el director de *L'Esquella* per la publicació d'un gravat, que figurava el batgeig d'en Muley Haffid, en el qual el senyor fiscal hi veia escarni per a això tant elàstic que'n diuen «dogma catòlic.»

Com era d'esperar, la bona justícia s'obri pas entre les asqueroses maniobres clericals i, després de una curta i brillant informació de defensa, a càrrec de l'expert jurisconsult don Jesús Pinilla, *L'Esquella de la Torratxa* fou absolta.

L'enhorabona a la nostra germana petita, i un formidable gori-gori pels reaccionaris, eters enemics de la llibertat de consciència.

Estimat barceloni, no val a badar: Si votes als candidats de la Coalició, l'expòses.

Si votes als candidats de la Lliga, perilles.

Si votes als candidats monàrquics, l'errés.

Si votes als candidats de la Defensa, la dinyes.

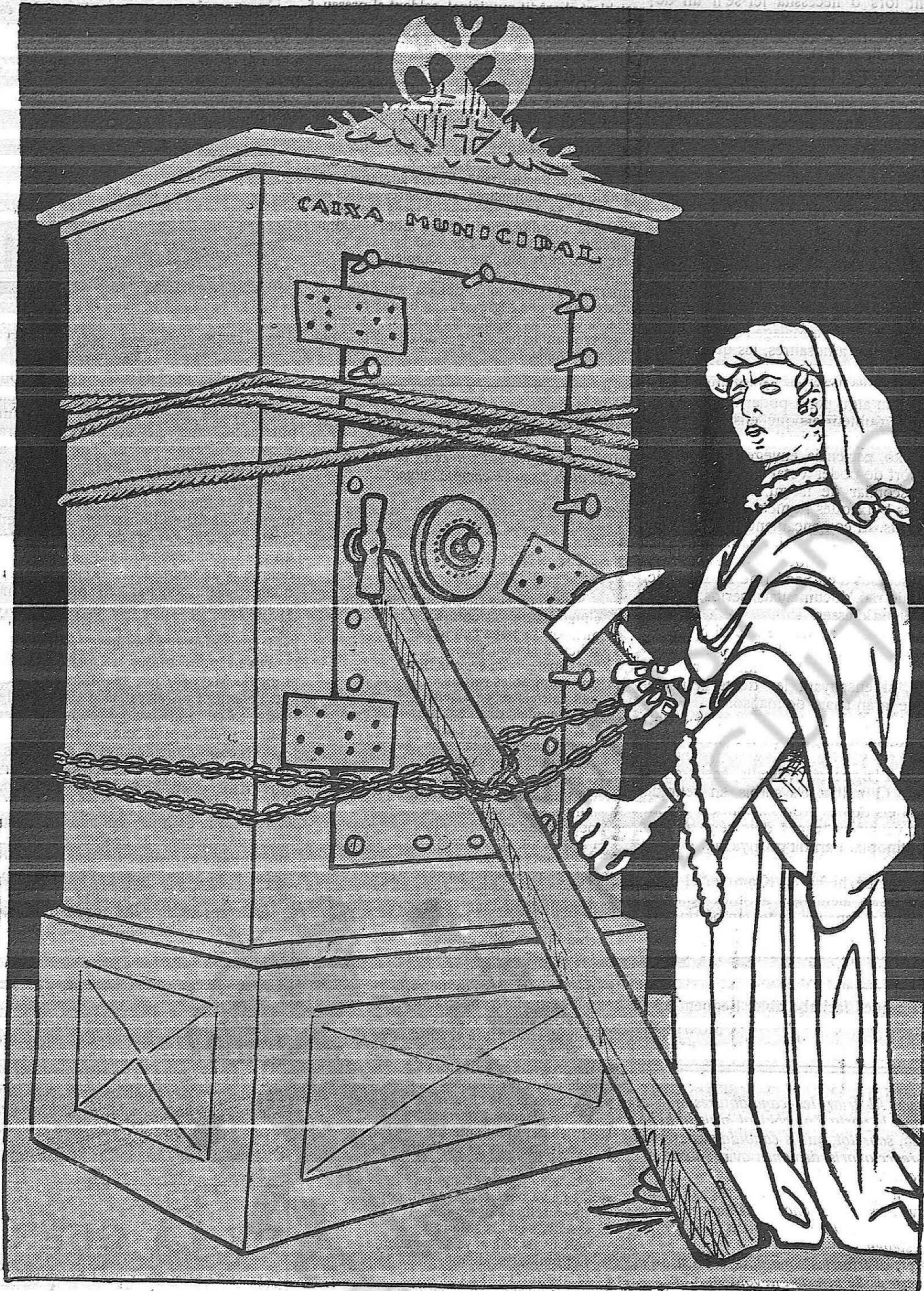
Si votes a un sol candidat jaumi... ja estàs ben llest.

SONATA LXXXVII

no fós que no vui parlar de mi mateix, perquè després m'ho retreuen, i fa ximple, vos explicaria lo que tinc pensat d'un grapat de coses estranyes, de les quals ningú se n'havia adonat abans d'un servidor. Sabrieu una conversa que un senyor va tenir amb els dits de les seves mans i en la qual aquests van explicar-li lo que feien, lo que no feien i lo que no podien fer, cosa certament curiosa. Podria explicar-vos les preocupacions d'en Qui-

La previsió d'un conceller

— Ara que encara hi som a temps reforsem-la una miqueta.

Veient que en Lerroux no estava per orgues i no volia cap modificació en la candidatura, ni tant sols cap observació en contra, l'Emiliano Iglesias se quadrà i digué: *Mi general, presente!* Molt democràtic tot això. No ho diem per lo de *general*, sinó per lo de *presente*.

Demà passat estiguin preparats per a la gran batalla... numérica. Vindrà allò de baraiiar-se amb les estadístiques i fer les demostracions de triomfs fantàstics.

Allò altre tant pintoresc de «ells han perdut tants» i «nosaltres no més que tants».

Planarà aquell dia sobre Barcelona la pregunta meravellosa i exquisida d'en Calvet, gran filòsof, malgrat ésser senador:

Tots guanyant, eh?

Els regidors que acaben ja voldrien que haguessin passat dos anys.

Aviat, els que començaran, pot-ser voldran que n'haguessin passat quatre!

El senyor Cacas-Carbó, com li deia en *Doys*, té aquests dies una gran feïnada a casa seva. Fa treure els quadros de sants i santes, Mares de Déu i Jesuets que per les parets hi havia, i en son lloc hi fa posar els retrats de Lerroux, Corominas i Nakenis. La Sagrada Família serà substituïda per la família Ullé.

Així ens agrada! L'ésser candidat de la coalició republicana ha deixat desconegut al senyor Cacas. ¿Qui ho diria, avui, que aquest ferreny esquerra, quan *El Poble* va ésser excomunicat, va donar ordre de que no li portessin més a casa.

Vaja, senyor Cacas, el felicitem. Ara va bé!

Vinticinco són les regidoreries que s'han d'omplir en les presents eleccions, i els candidats que's presenten passen de seixanta.

Vegin si n'hi ha d'esperit de sacrifici a Barcelona.

Seixanta senyors que's llencen damunt la caixa del comú per a... administrar-la.

A què vindrà tanta afició?

No sé pas què hi veuen!...

A Lleida s'ha trencat la coalició que s'havia intentat entre radicals i nacionalistes.

Al revés d'aquí.

Aquí «ara més que mai.»

Ara més que mai s'aguanta per un fil.

En Cambó ha manifestat públicament que «el cas del regidor Muntañola, o sia del cable homicida, és una *proba* del interès que senten per l'administració municipal els regionalistes.»

Bé, home!

Però si d'aqueix interès ningú en dubta.

De lo que dubta tothom és dels procediments.

Gran festassa al temple de la Mercè per commemorar la processó de rogatives de l'any passat amb motiu de l'epidemia.

No ho diguin a ningú, però se'ns ha assegurat que durant la funció, en un reconet de l'església, hi havia... mai dirien qui?

El tifus!

El manifest de la Lliga als electors del districte IV, acaba amb una frase ridícula: «Votar a en Sáenz de Barés és votar a en Rogent; votar a en Rogent és votar a en Sáenz de Barés.»

Perfectament. I encara pot estendre's el principi a tot Barce.ona i dir: «Votar a la Defensa Social és votar a la Lliga; votar a la Lliga és votar a la Defensa Social.»

Entesos, doncs.

La ho veuen. Ja hi tornem a ésser. Altra vegada Catalunya és l'actualitat d'Espanya. Altra vegada predicant la bona nova sense que'ls demés vulguin escoltar-nos.

La qüestió de les zones neutrals i dels bonos d'exportació ha sacudit a totes les regions; però son despertar no ha sigut serè.

Quan voldran veure bé les coses? És molta la feina que sempre se'ns gira als catalans! Això de que ho haguem de repetir tot tantes vegades!

Procurin que un dia no comencem a estar-ne tips!

Tot l'interès de les eleccions de demà s'ha quasi concentrat en els districtes setè i vuitè!

En Giner de los Rios aguanta, en el primer de dits districtes, el cop de la coalició de les dretes, que volen batre la força republicana tan arrelada allí, i en el districte de Gràcia, asseguren els lligueros que obtindran les majories.

Veiam si després haurà de córrer l'Agulló amb la suprema consolació dels números barrejats!

El senyor Batalla, que's presentava candidat, se retirà ja fa cinc o sis dies.

Vaja, ja ho entenc: el senyor Batalla no's va sentir batalla... dor.

Estranya molt a la gent radical que en Vinaxa hagi tocat el dos cap a Madrid.

Està ben clar: No poguent tocar el *pandero*, no ha volgut tocar el *bombo*. Nosaltres li alabem el gust!

Per l'aire

Cap fet especialment remarcable. Sembla que a Bèlgica ha quedat destruït un dirigible alemany.

Per manca d'espai i amb tot el sentiment, havem hagut de retirar del present número, dedicat per complet a la lluita electoral, els originals deis nostres estimats companys Gabriel Alomar i Angel Samblancat, articles magnífics ambdós, però que no tenen res que veurè amb les eleccions.

Els publicarem la setmana entrant.

A LES ENDEVINALLES DEL NÚMERO 2420
A les Xarades: I. *Màquina*.—II. *Pereres*.

A LES ENDEVINALLES DEL NÚMERO 2421
A les Xarades: I. *Pi Margall*.—II. *Bellprat*.—
A la Tàrgeta: *A la vora del mar*.—Al Anagrama-Sinonímia: *Canti-Antic-cinta-Cinta*.

A LES ENDEVINALLES DEL NÚMERO 2422
Als Jeroglífics: I. *Centres*.—II. *Camila*.

Impremta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Olm, número 8

Tinta Ch. Lorilleux y C^a